

Rejser

Mor og datter tog på en solrig rundtur på **Møn og Nyord**, og det havde ikke været det samme uden elcykel.

Side 10

Nonnerne er tilbage, men troen udfordret i **Eisleben**, hvor Martin Luther både blev født og døde.

Side 24

Kongebyen Madrid byder på flotte paladser, katedraler, et berømt fodboldstadion og gudbenådet mad.

Side 36

Prisen for at rejse til alle verdens lande er et skævt hus og en rusten Skoda

Jakob Øster, en af Danmarks mest berejste mænd, bruger helst pengene på at opleve verden med familien.

Side 16

Bare det snart var vinter

Lige nu:
1 uge fra 2.495,-

safe
travel
Bestil trygt. Rejs sikkert.

Bestil din rejse til varmen
på spies.dk

SPIES

FIND YOUR WAVE

»Hvis vi stopper med at flyve, er jeg bange for, at det skaber mere splid i verden«

Jakob Øster var med egne ord et ængsteligt barn, som samtidig var opslugt af tegneserierne om den modige reporter Tintin, der frygtløst drager ud i verden. I dag er han den yngste dansker, som har besøgt alle verdens lande og kontinenter.

CAMILLA EGEBOG MØLLER

Kastrup Lufthavn står to små børn på seks og ni år, der skal flyve alene til Aalborg for at besøge deres farmor og farfar. Forældrene har sendt dem afsted med forsikring om, at en stewardesse tager sig af dem undervejs. Alligevel har storebroren, Jakob Øster, særdeles svedige håndflader.

»Jeg var enormt bange for at flyve, og samtidig havde jeg ansvaret for min lillesøster. Mine forældre har ofte kastet mig ud på dybt vand, men set i bakspejlet er jeg taknemmelig. Min opvækst har lært mig at rationalisere i stedet for at lade frygten diktere, hvordan jeg skal leve mit liv,« fortæller den i dag 49-årige eventyrer og familiefar.

Det blev ikke til mange lange rejser i barndommen. Familien holdt en del ferier i Danmark, men som 18-årig tog Jakob Øster på interrail rundt i Europa med to venner. Her oplevede han for første gang den euforiske følelse af ikke at vide, hvad der ventede om det næste gadehjørne.

»Det var den ultimative frihed at lægge sig til at sove i toget og stå af, når vi havde lyst. Min nysgerrighed nåede nye højder, og herfra var der ingen vej tilbage,« siger Jakob Øster ved spisebordet i murstensvillaen i Mørkhøj.

Stuen vidner om de mange rejser: guidebøger, indbundne fotoalbum, eksotiske skulpturer, verdenskort og en lysende globus. En bunke rod er skubbet ind i hjørnet, men det er altså konen Charlottes anliggende, griner han.

Alene ud i verden

Togrejsen på tværs af Europa gav Jakob Øster mod på at rejse for alvor. Efter at have færdiggjort ingeniøruddannelsen på DTU tog han alene til Asien, selv om det ikke var efter planen. Hans daværende kæreste slog op lige inden afrejse, og han forsøgte desperat at finde en ny rejsemakker. Det lykkedes imidlertid ikke.

»Jeg endte med at tage alene afsted, og der var slet ingen grund til at være nervøs. Det var ikke

spor ensomt – faktisk tværtimod. Det kan lyde mærkeligt, men i dag rejser jeg stadig allerhelst alene,« siger han og peger på udfordringen i at være på egen hånd og ikke kunne læne sig op ad familie eller venner.

Når Jakob Øster rejser alene, er han langt mere opsøgende og kommer hurtigere ind under huden på mennesker, han ellers kun lige har mødt.

»Det er en fordel at være snakkesaligt anlagt, men som solorejsende bliver man nødt til at engagere sig i lokalsamfundet. Min erfaring er, at hvis man er åben og nysgerrig, får man vilde oplevelser, som ligger langt fra alfarvej.«

Hvordan gik du fra den klassiske interrail til at ville besøge alle verdens lande – noget, kun fire andre danskere kan bryste sig af?

»Det var ikke et mål fra begyndelsen, og det har aldrig været noget, jeg sad og drømte om på mit drengeværelse. Men da jeg nåede op på 100 lande, overvejede jeg det for alvor. Og så blev det pludselig til, at jeg ville opholde mig mindst 24 timer i hvert land.«

Tjeklisten med de 196 lande og syv kontinenter har været en stærk drivkraft. Det sidste land på listen var det østafrikanske land Eritrea, som Familien Øster besøgte i sommeren 2019 – kun et halvt år før corona-pandemien brød ud.

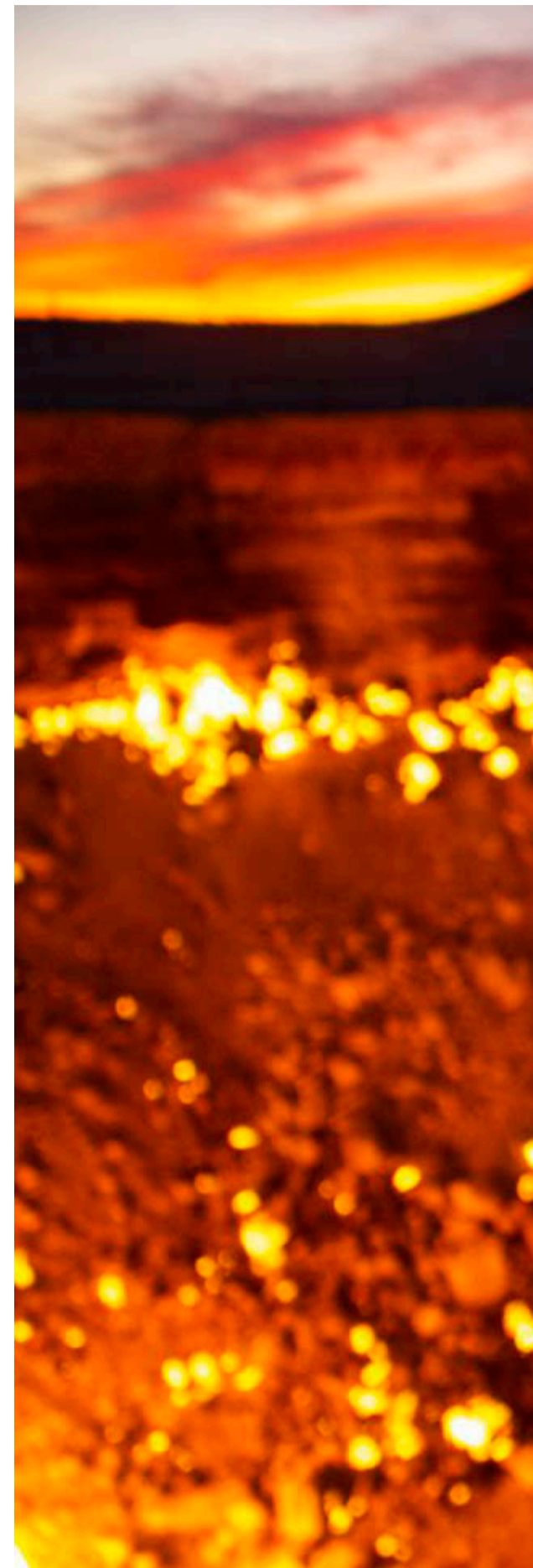
»Hvis jeg stadig havde manglet et par lande, ville jeg nok have haft det som en løve i bur. Men heldigvis nåede jeg i mål, inden verden lukkede ned. Det er frihedshæmmende ad helvede til, at man ikke kan rejse som normalt. Det duer bare heller ikke at tænke, at alt handler om en selv.«

Hvor længe skal man opholde sig i et land, før det kommer under huden på én?

»Det er et meget diskuteret spørgsmål i De Berejstes Klub, som er svært at sætte en formel på. Da jeg studerede, boede jeg i længere perioder i Østrig og England. Og jeg mener, at hvis du

Der er en gevaldig mistro til verden, men med tiden har jeg lært at parkere den frygt, som andre forsøger at plante hos mig.

vil lære et land *rigtigt* at kende, så skal du bo der. På rejser er man nu engang mere turist i mine øjne. Men dermed ikke sagt, at man ikke kan få store oplevelser på en uges ferie.«

Afghanistan med små børn

Jakob Øster er optaget af de lokales liv og landenes kultur. Derfor opsøger han mennesker på gaden, overnatter hos folk, han lige har mødt, og indgår i traditionerne.

For ham giver det ikke mening at booke det bedst ratede hotel, tage på identiske, arrangerede udflugter og spise på steder, som er anbefalet på TripAdvisor.

Heldigvis er familien med på den lokale rejseform. Teenagebørnene Jonas og Ava var med Jordan rundt, da de var henholdsvis tre og fem år, og konen, Charlotte Felk Øster, var også en berejst kvinde, da de mødtes i 2001.

»De synes heldigvis, at det er en fest at se verden. At rejse med mine børn er noget af det bedste, jeg ved. Det er uforstyrret kvalitetstid langt fra flyverdragter, snotnæser og mørke vinterdage. Men det er lige så fundamentalt at være i stand

til at holde af hverdagen,« siger han og tilføjer hurtigt, at børn er vidt forskellige, og ikke alle forældre vil være trygge ved at rejse langt med små børn. Slet ikke til lande som Afghanistan, som familien besøgte i 2014.

»Det var meningen, at jeg ville tage alene til Afghanistan. Men min kone sagde, at enten var det sikkert nok til, at hun og børnene kunne tage med, og ellers burde jeg heller ikke gøre det. Så vi tog til den nordlige by Mazar-e Sharif i 24 timer, og det endte med at være et af højdepunkterne på rejsen i Centralasien.«

Familien gik lidt under radaren, i tilfælde af at Taliban skulle være i området. Efterhånden som de talte med flere afghanere, som også inviterede dem hjem til sig, blev de dog forsikret om, at der ikke var grund til at være bange. Gaderne var et virvar af kvinder i midnatsblå burkaer og hvide duer, der baskede rundt foran moskéen. Alt åndede fred og ro, og Jakob Øster har mange eksempler på, at verden ikke er nær så farlig, som mange går rundt og tror.

»Da jeg skulle til Sydøstasien for første gang, havde folk travlt med at spørge, om jeg ikke var

bange for at blive kidnappet eller dræbt, og de var overbeviste om, at nogen ville smugle narko i min rygsæk. Der er en gevaldig mistro til verden, men med tiden har jeg lært at parkere den frygt, som andre forsøger at plante hos mig.«

En fatal bustur

Jakob Øster er aldrig blevet truet eller overfaldet på sine mange rejser. Det skyldes ifølge ham selv en vis portion held tilsat en stærk mavefølelse. Det er nok en smule mere sikkert at rejse som mand, men at være en god menneskekender er langt vigtigere end ens køn, vurderer han.

På væggen bag os hænger en stor, indrammet plakate af Karen Blixen, og Jakob Øster kender flere kvindelige eventyrere, som ikke holder sig tilbage. Men er der virkelig ingen risici ved at begive sig ud i den store verden?

»Min erfaring er, at trafikken er det absolut farligste. For 21 år siden var jeg involveret i en ulykke i Venezuela, hvor bussen kørte med høj fart i grøften og væltede. En tysk backpacker, jeg kort forinden havde talt med, blev mast under bussen og døde på stedet.«

Den tragiske oplevelse sad i Jakob Øster længe efter, og han har siden holdt vejret i gamle busser over bjergpas i Himalaya og på elendige veje i Afrika, hvor der ikke findes hvilerogler, og hvor fartgrænserne sjældent overholdes.

Hvordan har det at rejse ændret sig, siden du tog afsted på din første lange tur i 1996?

»I 1990'erne var der ingen mails, videoopkald eller internet. Der herskede en social backpackerkultur, for der var ingen smartphones at gemme sig bag. Det eneste, man havde, var en ramponeret Lonely Planet-guide, som var biblen blandt os rejsende. Der var noget hyggeligt over at vente på nyt hjemmefra og hente brevet på det lokale posthus,« smiler Jakob Øster og mindes, at han ringede hjem en gang om måneden og altid sørgede for, at modtager betalte opkaldet – for pengene skulle række så langt som muligt.

Priserne har også ændret sig. Da Jakob Øster rejste i Sydøstasien i 1996, kunne han snildt få en overnatning på en sovesal for 20 kr. I dag betaler familien omkring 200 kr. pr. nat. Det kunne nok gøres billigere, hvis det ikke var for magelighe-

Jakob Øster med sin kone Charlotte ved gaskrateret Darvaza i Turkmenistan, 2018. Land #190. Foto: Privat

Hvis vi stopper med at flyve, er jeg bange for, at det skaber mere splid i verden.

► den, som kommer med alderen, indrømmer Jakob Øster. Men familien tager ikke plads i turistbussen, for det er stadig sjovest at rejse lokalt. »Jeg holder fast i flere gamle rejsevaner, men det er klart nemmere i de sociale mediers tidsalder. I dag kan du google, bruge gps og lave videoopkald hjem, for der er efterhånden internet alle vegne.«

Er det ikke privilegeret at påstå, at enhver kan besøge 100 lande, hvis de vil?

»Nej, det synes jeg egentlig ikke. Det handler om lyst, vilje og prioriteringer. Om et par dage får vi besøg af Tony fra England, som har rejst i 125 lande – som blind! Han rejser netop ud fra parolen om, at hvis han kan, så kan de fleste andre også. Målet er, at han skal besøge alle verdens lande.«

Jakob Øster understreger, at det hjælper gevaldigt at bo i et velstående, vestligt land. Hvis man derudover har alderen til at rejse, handler det mest om prioritering. Han har selv et godt job i it-branchen med en fleksibel arbejdsgiver, men familien bor i et ældre hus med skæve køkkenlåger, kører i en semirusten Skoda fra 2005 og sparer på Tivoli-ture og restaurantbesøg. At rejse har altid været deres førstprioritet.

Ingen turismeforagt

Masseturismens indtog generer ikke Jakob Øster synderligt. Han mener, at det er naivt at tro, at man kan få verden for sig selv, og at det kun er positivt, at en større del af verdensbefolkningen nu har midlerne til at opleve andre lande.

De Røde Khmerer herskede stadig, da Jakob Øster besøgte Cambodja i 1996. Militæret havde lagt en jernring rundt om templerne Angkor Wat, så de var nærmest de eneste turister, og der lå kun tre *guesthouses* i byen Siem Reap.

»Da jeg vendte tilbage med min familie i 2012, var der opført masser af hoteller, og det vrimlede med turister. Men de overbegroede jungletempler var den samme fantastiske oplevelse, og solopgangen var stadig smuk. Hvorfor skulle resten af verden ikke have lov til at se det?« spørger Jakob Øster med en oprigtig undren.

Den stigende turisme er en CO₂-synder, og flere klimaforkæmpere mener, at vi bør stoppe med at flyve. Hvad tænker du om det med knap 200 flyvninger på dit rejse-cv?

»Jeg har faktisk altid foretrukket at rejse over land og dermed forsøgt at undgå flytransport, hvor jeg kunne. På nogle ture har jeg købt flykompensation, men det forslår sikkert som en skrædder i helvede. Hvis vi stopper med at flyve, er jeg bange for, at det skaber mere splid i verden. Det gør noget godt for medmenneskeligheden at rejse ud at se, hvordan andre lever.«

Verdenskortene rundt omkring i huset er overdækket af farverige knapnåle. I den ene bogreol står omkring 60 fyldte fotoalbum fra de mere analoge tider, og den nye rejsebog, som er blevet skrevet nede i kælderen, er netop gået i trykken. Jakob Øster har nået sit erklærede mål og er stolt af sin titel, men der findes stadig mange uudforskede områder, som vækker hans evige nysgerighed.

»Sidste sommer kørte vi til Lofoten i Norge, som efter min mening har Europas smukkeste natur. Jeg vil altid være draget af, hvad der venter rundt om de hjørner, der endnu ikke er udforsket.« ■

Med familien foran Den blå moské i Mazar-e Sharif i Afghanistan, 2014. Land#148. Foto: Privat

Hos pygmæerne i Uganda, 2006. Land #82. Foto: Privat

I lokalbus i Mali, 2014. Land #143. Foto: Privat

JAKOB ØSTER

har samlet rejst i mere end fem et halvt år og tilbagelagt mere end 225.000 kilometer over land og vand. I 2019 blev han som 47-årig den yngste dansker til at besøge alle lande og kontinenter og kunne samtidig melde sig ind i en af klodens mest eksklusive klubber, et rejsefællesskab, der på verdensplan kun tæller godt 100 personer.

Jakob Øster er på vej med en ny bog om alle sine rejser.

”Gennem alle verdens lande” er autentiske beretninger og overrumplende historier fordelt i 67 uafhængige kapitler. Om et hemmeligt satanistisk afrikansk broderskab. Om et sydamerikansk fængsel, hvor de indsatte producerer kokain. Om at blive beskydt med brændende pile i Asien, drikke palmevin med muddermænd i stillehavsregionen og om at rejse med kæreste og børn i lande som Afghanistan og Somalia.

Bogen udkommer den 7. oktober på forlaget Turbine.